

selle peale suud lahti ei teinud, küssis kuniingat
wõera mehhe käest: „Mis siin niini on?“ —
Wiin! — kostis kange mees. „Wiin, wennike
wiin!“ üdis kontnik: „peab mulle esimeseks
rigiwürstiks jama“ — ja „„Wiin, wiin!““
mõuras kõik surma, ning warjo koggodus ühhest
suust ja põrgo aud kollas wasto. F. K.

Waine Lazarus.

(Üts mõistukõnne.)

Waine Lazarus olli omma wisi perra rikka
mehhe lāwwe een maan, nink penni lāksiwa tem-
ma paisid. Tulli tõine waine, Zadok nimmi,
nāije Lazarust temma willitsusen, hallest omman
sõamen temma pāle, aste temma mannu nink üt-
tel: „Anda ei jõwwa ma sulle middagi; olle essi-
ke waine ni kui sinna, ja mul om hulgakest latši
toita; ent minna olle paisist wabba. Seperrast
jätta lubba, et minna ossa wõtta sest pōetamissest,
mes sinnule neist armisist pennist saap, ke ütfinda
sinno pāle hallestawa. Arra lasse neil minnule
kaugamba hābbi tetta.“ — Ni üttel temma,
nink pissara tulliwa temma silmi. Sis kunit
temma waise Lazarusele kāt nink üttel: „Tulle
minnoga; mul om üts korjus. Sāāl tahhame
sinno pōetada, ni kui meije jõud kannap; nink
jāap minno omma laud tühjas, sis tahha ma

sinnule leiwa-rasofessi rikka mehhe lāwwa pāält
korjata.“ — Kui temma neid sõnnu olli üttelnu,
wõt Lazarus temma käest kinni nink üttel: „Hāāl-
melel lāhhā ma sinnoga; omma helde sõame per-
rast ollet sinna ārawallitsedu, minnule taiwast
awwada nink minno ello perramātsid tunde mulle
kergendada. Mul om ennege weel weidi ilma
pāāl waja; ent kuis wõis minna sinnule sedda
õnsust keelba, mes sinna hennele walmistat!

Nemma lātsiwa nink saiwa ütte kārwe-
lisse korjuse lāwwe ette, kel pilliroone kattus olli,
nink Zadok weije Lazarust sisse, ja Zadoki naine
wõt tedda terretamissega wasta nink walmist
temmahe pu-lehrist nink samblist wodet kambre-
keste, nink nemma sadiwa waist Lazarust sinna
sisse ja panniwa tedda selle pehme wote pāle.
Sis lāts Hanna, Zadoki naine, nink tõi pima
kautsikessega ja āngas Lazarusele juwwa. Ent
Lazarus üttel: „Andke mulle üts sõõm wet; pal-
lawus om minno sõamen, ja mul om kange jan-
no.“ Sis rühk Hanna ja tõi wārsket wet lāts-
test, nink Zadok jahhut Lazaruse pōski ütte õlli-
pu ošsaga.

Lazarus uino rassedašte maggama, sest et
lõuna aig olli ja wāga lāmmi. Kui temma
nūūd maggas, sis kaitsiwa Zadok ja Hanna kār-
blassi temma pāält nink jahutiwa tedda; ent
Lazarus narat unnen. Sis kaijewa Zadok nink
Hanna rōmoga tõine tõise pāle nink ütliwa illa-
keste: „Oh, kui temma meije man ārrasüttis!“